

vigilie Vzkříšení

Téma: Velká noc (Oliva, Jemelka)

Poznámky: Odry 2022 (P. Petr Kunik)

„*V této velké noci, křesťané na celém světě bdí a modlí se.*“
Těmi slovy se začíná dnešní liturgii. Noc byla vždy chápána **v opozici ke dni**, jako čas pro člověka **nepříznivý, nebezpečný, spojený s temnotou**. Pokud k noci přidáme slovo **velká**, pak by to nemělo *věstít nic dobrého*. My však tuto noc *neslavíme* ani *nenazýváme* velkou proto, že by byla **delší nebo temnější**, než jiné. Velkou je proto, že byla **poslední nocí, která překryla tvorstvo temnotou** a zároveň **první nocí, která nedokázala ve svém lůně udržet mrtvé tělo člověka**. Nedokázala uchovat jeho hrob zavřený. Časně ráno vidí ženy kámen odvalený, **hrob je otevřený**. A neslyšíme v evangeliu tom, že by se někdo pokoušel ho zase zavřít. ***Už to totiž v lidských silách nebylo.***

Z Oder to máme k Božím Hrobu vzdušnou čarou **2458 km**. Přesto se letos tato vzdálenost dokázala díky jednomu uměleckému dílu zkrátit. Dokonce se dá říci, že byl vytvořen **pomyslný most** mezi Odrami a Jeruzalémem. ***Ve smuteční kapli Svaté Rodiny*** byla veřejnosti na **Popeleční středu** představena vitráž Ježíšova hrobu. Autory díla jsou vynikající, ale především věřící umělci **sochař Otmar Oliva a výtvarník Jan Jemelka**. Na prázdné čelní stěně kaple byly naistalovány **dva kruhy o průměru 2 m**, vyrobené z kovu a skla. Zatímco hrob, tvořený **kruhem s barevnými skly, je nehybný**, druhý kruh z **mléčného skla je možné ve vodící liště** otáčením posouvat. Vytváří tak dojem **kamene uzavírající hrob**. Jeho **přirozenou polohou je odvalený kámen**, při kterém vynikne celá krása díla oslavující život, který z otevřeného hrobu proniká do tohoto světa.

Z temného **středu hrobu, symbolizují utrpení** člověka, které Kristus nesl, se do všech stran rozlévají **barvy oslavení**, ve kterých převládají prvky Božího Ducha - **oranžová a červená**. *Když o své díle v kapli mluvil výtvarník Jan Jemelka, řekl, že v Bibli je otevření symbolem počátku života. Vzpomněl slovo **Effatha**, které Ježíš neproněsl jen nad hluchoněmým, ale které od Velikonoc Bůh pronáší nad celým tvorstvem.*

Dalo se čekat, že ne všichni s touto symbolikou otevřeného hrobu v kapli souzní. Na závěr programu se zvedla žena a hlasitě prohlásí: **„Až tu jednou budu já, ten hrob nechte zavřený.“** Což o to, splnit ji to můžeme. Proto má hrob v kapli **dvě polohy**. Jen si nejsme jistý, jestli jí toto **přání splní Bůh**. Ten, který ji **stvořil pro věčný život**, protože touží po její přítomnosti. Ať už jsou lidská přání jakákoliv, i když volají sebevíc: **nechte ten hrob zavřený**, nic už změnit nemohou. **Kámen k Ježíšovu hrobu už nikdo nedokáže vrátit**. Jeho pohyb je **jednosměrný**.

Tato noc je skutečně velká. Je velká tím, že **napravuje to, co bylo porušené**. Je velká tím že vše se **navrací k Bohu**. Je velká tím, že **překonává všechny lidské představy**.